

گزارش

ورود دام مازاد به دشت لار ممنوع

طبق سننوات گذشته، اواخر خرداد زمان ورود عشایر به دشت لار است، از گذشته به ۸۵ تا ۸۷ هزار پروانه چرای دام صادر شده که قدمتشان به دهه‌های ۶۰ و ۷۰ برمی‌گردد، هنگام ورود دام‌ها به دشت نمایندگانی از منابع طبیعی و سازمان حفاظت محیط‌زیست با حضور در مبادی، از ورود دام مازاد به منطقه جلوگیری می‌کنند. بخشی از دشت لار با مساحت ۲۷،۷۸۸ هکتار در دامنه غربی قله دماوند در استان‌های مازندران و تهران طی مصوبه شماره ۱۹۷ شورای عالی محیط زیست مورخ ۱۳۸۰/۷/۲۵ به عنوان پارک ملی معرفی شد، در سال ۱۳۵۹ با اتمام ساخت سد لار در پارک ملی لار، قسمت زیادی از اراضی و مراتع دره لار در محدوده آبی دریاچه سد قرار گرفت که از مرتفع‌ترین دریاچه‌های انسان‌ساز است. حدود یک‌سوم آب شرب شهر تهران از رودخانه و دریاچه مصنوعی سد لار تأمین می‌شود از این رو حفاظت از حوضه آبی دشت لار برای تأمین آب شرب تهران بسیار حائز اهمیت است. در واقع تابستان که می‌شود در جای‌جای دشت سیاه‌چادرهای عشایر به چشم می‌خورد، در اطراف هریک از آنها تعداد زیادی کودکان در سنین مختلف مشغول بازی و جست‌وخیز هستند، زنان هم دوشادوش مردان کار می‌کنند، کوسفندان را می‌دوشند، ماست و پنیر درست می‌کنند، در دوشان‌ها کره می‌زنند، در کنار تمام اینها چچه‌داری و آشپزی می‌کنند، به طور کلی در کنار مردان چرخ زندگی را می‌چرخانند، همه اینها بسیار زیباست اما به شرطی که یک‌سر مسائل محیط زیستی در منطقه رعایت شود و ظرفیت زیستی آن نادیده گرفته نشود، یکی از نگرانی‌های دوستداران محیط زیست برای دشت لار که به عنوان پارک ملی به ثبت رسیده، تعداد زیاد دام در مراتع است که موجب آسیب به گونه‌های گیاهی منطقه و در نهایت فرسایش خاک می‌شود، از این رو برای ورود دام به دشت لار قانون و ضوابطی وجود دارد که در راستای آن عشایری می‌توانند وارد شوند که پروانه چرا و همچنین کارت واکسیناسیون دام‌ها را داشته باشند. سرپرست معاونت محیط زیست طبیعی و تنوع زیستی اداره کل حفاظت محیط زیست استان تهران دراین‌باره به خبرنگار محیط زیست ایرنا گفت: پارک ملی ضوابط خاص خودش را دارد، بر این اساس تمام دستوراتالعمل‌های ورود به دشت لار را به دستگاه‌های ذیربط ابلاغ کردیم و بر رعایت تمام نکات آن تأکید داریم. علی‌ امراللهی درباره تاریخ ورود عشایر به دشت لار افزود: برای این منظور قرار شد یک کمیته فنی تخصصی در منابع طبیعی تاریخ دقیق ورود عشایر را اعلام کند، اما فعلا آن تاریخی که ملاک عمل قرار گرفته ۲۰ خرداد است. وی با اشاره به قوانین ورود عشایر و دام‌هایشان به پارک ملی لار اظهار کرد: پروانه‌هایی که برای ورود دامداران و عشایر و تغلیف دام‌ها به دشت لار صادر شده به‌ه‌های ۶۰ و ۷۰ برمی‌گردد، یعنی بالای ۲۰ تا ۳۰ سال سابقه دارند، بعد از آن دیگر پروانه جدیدی صادر نشده است، در واقع محیط زیست به دنبال کاهش تعداد پروانه‌هاست، این پروانه‌ها هم قابلیت واگذاری ندارند یعنی اگر فردی بخواهد پروانه فرد دیگری را خریداری کند این امکان وجود ندارد، همچنین فقط ورثه می‌توانند از آن استفاده کنند، یعنی قابلیت واگذاری به غیر را ندارد، اگر فردی نخواهد شغل پدرش را ادامه دهد و از پروانه استفاده نکند خودبخود باطل خواهد شد. وی با اشاره به اینکه متولی صدور پروانه چرای دام، منابع طبیعی است گفت: تعداد پروانه‌ای که برای دامداران و عشایر برای ورود به دشت لار صادر شده بین ۸۵ تا ۸۷ هزار اسب است که برای کنترل ورود دام به دشت، تیمی از منابع طبیعی در ورودی پارک مستقر می‌شوند و هر گروهی که قصد ورود به دشت را دارد پروانه چرای آنها و همچنین کارت واکسیناسیون دام را کنترل می‌کنند و در صورتی که تعداد دام با پروانه هماهنگی داشته باشد اجازه ورود داده می‌شود، در غیر این صورت مازاد اعلام می‌شود و از ورود آنها به منطقه جلوگیری خواهد شد. امراللهی افزود: بعضا هم احتمال دارد که تعدادی دام از غیر ورودی‌های مشخص شده وارد منطقه شده باشند مثلا دام از کوه و کمر وارد دشت شود، در این شرایط یکی از وظایف منابع طبیعی این است که با حضور در محل استقرار عشایر، دام‌ها را سرشماری می‌کنند و اگر با تعداد پروانه همخوانی نداشته باشد از محدوده خارج خواهند شد، در واقع منابع طبیعی تیم پایش و در گردش دارد که هم برای زمان ورود و هم زمان استقرار عشایر در دشت کار پایش را انجام می‌دهند. وی درباره علت لزوم داشتن کارت واکسیناسیون دام‌ها گفت: زیست لار منطقه‌ای طبیعی و حفاظت‌شده است که حیات وحش زیادی در آن زیست می‌کنند که با وجود دام‌های اهلی در منطقه امکان انتقال بیماری مشترک بین دام و حیات وحش وجود دارد، از این رو داشتن کارت واکنس دام الزامی است در غیر این صورت از ورود دام به منطقه جلوگیری می‌شود. وی تأکید کرد: همچنین عشایر در دشت اجازه ساخت‌وساز ندارند و این یکی از دغدغه‌های محیط زیست است، این مسئله جزء موضوعات مهم شرکت آب منطقه‌ای است، در واقع بحث استقرار واحداث سرویس‌های بهداشتی در حریم کمی و کیفی بستر رودخانه برنامه مشترک سازمان محیط زیست، شرکت آب منطقه‌ای و منابع طبیعی است که در حال پیگیری آن هستیم تا عشایر تحت هیچ شرایطی در داخل محدوده حریم و بستر رودخانه سرویس بهداشتی احداث نکنند تا موجهات آلودگی منابع آبی فراهم نشود. سرپرست معاونت محیط زیست طبیعی و تنوع زیستی اداره کل حفاظت محیط زیست استان تهران گفت: همچنین عشایر برای برپاکردن سیاه‌چادرها سامانه عرفی دارند و مشخص است هرکدام در چه محلی و چه نقطه‌ای باید چادرشان را بر پا کنند و دام‌هایشان را در چه مرتعی نگه دارند یعنی حتی مرتعی که باید دام‌هایشان را در آن به چرا مشغول کنند نیز مشخص است. وی تأکید کرد: خوشبختانه دیگر پروانه‌های جدیدی برای چرای دام در دشت لار صادر نمی‌شود، پروانه‌های موجود در هم منابع طبیعی به عنوان متولی صدور پروانه چرا در سنوات گذشته صادر کرده و محیط زیست هم براساس پروانه‌های داده‌شده اجازه ورود به پارک ملی لار را می‌دهد و اگر تعداد دام بیشتر از تعداد درخ‌شده در پروانه باشد، به‌عنوان دام مازاد اجازه ورود به دشت داده نمی‌شود. امراللهی اظهار کرد: براساس قانون، برخورد با دام مازاد بر عهده منابع طبیعی است، بنابراین رصد پروانه‌ها مبنی بر اینکه تعداد دام با عدد درخ‌شده در پرونده همخوانی داشته باشد، جزء وظایف آنهاست. با توجه به اینکه دشت لار منطقه حفاظت‌شده است، از این‌رو نمایندگان سازمان حفاظت محیط زیست هم حضور دارند.

یادداشت

انتخابات و روزگاری بی‌معیار ما

مانند اینکه دارنده گواهینامه دوجرخ‌سه‌سواری، تریلی ۲۴ چرخ براند، تکلیف این تریلی و بار و خودروهایی که در مسیر آن قرار می‌گیرند، با چنین راننده‌های پیشاپیش بی‌داست، وقتی نظم حقوقی می‌گسلد، بی‌معیاری همه چیز را ویران می‌کند.

انتخابات و ساختار ناکارآمد

اکنون که زمان ثبت‌نام کاندیداها پایان یافته و در این مدت کوتاه نیز انتظار اصلاح فرآیندها نمی‌رود، سه پیشنهاد به شورای نگهبانی که دو تجربه انتخابات پیشین را در پیش چشم دارد، شاید مفید و مؤثر باشد:
اول اینکه برای افزایش نرخ مشارکت مردم از اعمال سلیقه دست برداشته تا رقابتی صورت گیرد.

دوم اینکه، شفافیت داشته و دلایل رد صلاحیت هر کاندیدی رسماً به او اعلام شوند، سوم، کاندیداها را که تأیید می‌شوند، باید منابع مالی خویش را شفاف بیان کرده و امکان راستی‌آزمایی برای نهادهای قانونی وجود داشته باشد و سپس به اطلاع عموم رسانده شود. بهره‌گیری از منابع عمومی مصداقی از فساد محسوب شده و کسی که از امکانات عمومی موفق به کسب بیشترین آرا شود، نمی‌تواند داعیه‌دار مبارزه با فساد باشد.

غزه؛ مسلخ انسانیت

عبدالحکیم سالارزهی

دارم، می‌گویید: اولاً رفح بیش از یک میلیون آواره را در خود جای داده است و مرکزی برای فعالیت‌های بشردوستانه وابسته به سازمان‌های بین‌المللی محسوب می‌شود. موضوع دوم به گفتهٔ معتقدی به موقعیت ژئوپلیتیک رفح مربوط می‌شود، زیرا این دروازه، غزه را از طریق مصر به خارج وصل می‌کند. هرگونه جنگ در رفح، به ویژه در محور فیلادلفیا، ممکن است توسط یک مصری به عنوان نقض پیمان کمپ دیوید تعبیر شود، علاوه بر هراس داشتن از سرازیرشدن جمعیت به سمت گذرگاه مصری. مصطفی ابراهیم تحلیلگر مسائل اسرائیل، اشغال گذرگاه رفح» را تلاشی از سوی دولت تانیاهو برای اعمال فشار بیشتر درخصوص دستیابی به توافق آتش‌بس می‌داند. به اعتقاد مصطفی ابراهیم، تانیاهو (بعد از شکست خودش در غزه) به دنبال ترویج تصویری از پیروزی است تا به اسرائیلی‌ها بگوید ما وارد رفح شده‌ایم و یکی از نمادهای حاکمیت حماس را به دست گرفته‌ایم؛ تانیاهو تصور می‌کند چنین وامدودی در توانمندسازی او تأثیرگذار است. این تحلیلگر علوه‌پژیشکی نظامی اسرائیل در رفح بر زندگی مردم تأثیر عمیقی گذاشته است، به خصوص زمانی که این شهر بیش از نیمی از جمعیت نوار غزه را در خود جای داده است. اکنون آنجا هیچ بیمارستانی برای معالجه وجود ندارد و بیمارستان رفح در امتداد محور فیلادلفیا؛ مرز مصر با نوار غزه، در حال تردد هستند. نهادهای محلی و بین‌المللی اشغال گذرگاه رفح؛ گذرگاه کمک‌های بشردوستانه به غزه و بسته‌شدن گذرگاه تجاری «کرم شالوم» را تشدید بحران انسانی و بهداشتی دانسته‌اند. گذرگاه تجاری «کرم شالوم» پس از آغاز «عملیات طوفان الاقصی» توسط رژیم صهیونیستی بسته شد. گذرگاه‌های دیگر غزه بعد از پیروزی حماس در انتخابات سال ۲۰۰۶ در قالب تحمیل قوانینی ظالمانه به مرور زمان توسط رژیم صهیونیستی بسته شدند. «گذرگاه‌های هفت‌گانه» غزه به عنوان معیار ارتباطی بین نوار غزه با کشورهای مصر و اسرائیل عمل می‌کنند.

گذرگاه رفح و اشغال آن

ژنوساید در غزه با توجه دفاع مشروع و اشغال گذرگاه زمینی رفح. آخرین پناهگاه آوارگان فلسطینی و دروازه حیاتی مردم غزه به دنیا ی خارج، نشانگر نقشه‌های رژیم «امپریالیستی»، خون‌شام و «جنگ‌طلب»، اسرائیل برای بیرون‌راندن ساکنان این سرزمین به صحرای سیناست. گذرگاه رفح؛ واقع در جنوب غزه و متصل با مرز «شبه‌جزیره سینا» مصر، تنها مسیر خروجی غزه به مصر است که به عنوان رابط مهم بین غزه و سایر نقاط جهان عمل می‌کند. در حالی که تعداد ساکنان اصلی رفح قبل از وقوع جنگ ۷ اکتبر بالغ بر ۶۶۰ هزار نفر بود، اما در حال حاضر حدود ۱٫۲ میلیون نفر در این استان آواره شده‌اند. تعداد شهدای غزه به مرز ۴۳ هزار و ۵۰۰ نفر رسیده است. مرگ تدریجی بر اثر «سوءتغذیه»، شیوع گرسنگی و انواع بیماری‌ها، «بحران‌های انسانی و پزشکی»، را تشدید می‌کند. محاصره غزه از زمین و هوا، جلوگیری از ورود تجهیزات پزشکی و کمک‌های بشردوستانه، چهره واقعی «رژیم به‌ظاهر اهل مدارا و دموکراتیک» صهیونیستی را که ایده‌اش کشتن، فروکاستن، منله‌کردن و راندن مردم فلسطین است، به نمایش می‌گذارد. مردم فلسطین اما معتقدند آنچه در رفح می‌دهد یک قتل‌عام است. در ادامه عملیات هشت‌ماهه اسرائیل علیه مردم غزه، که ۷ اکتبر (۱۴ مهر ۱۴۰۲) آغاز شده بود و تاکنون ادامه دارد، اسرائیل سحرگاه دوشنبه ۷ خرداد ۱۴۰۳ حملات مرگ‌باری را در اردوگاه‌های رفح کلید زد. عملیات رفح به قدری هولناک بود که شاهدان عینی عنوان «زنه زنده سوزاندن» را بر آن نهاده‌اند. جمله به اردوگاه‌های رفح در روز پس از رأی دادگاه لاهه و دستور آن به اسرائیل برای توقف عملیات علیه غیرنظامیان رخ داد.

امام جماعت مسجد «الهدی»، عائد ابوحسین، بر مخروطیه‌های مسجدی که توسط ارتش اسرائیل در «اردوگاه بینا» ویران شده است، می‌ایستد و می‌گوید: «این یک شوک بزرگ بود که در نیمه‌های شب با صدای بمباران، درگیری‌های شدید و لرزه‌ها از خواب بیدار شدیم، گویا زلزله‌ای منطقه را لرزاند. بمباران مسجد و منازل مجاور و اطراف را ویران کرد و منجر به شهادت جمعی از مردم شد. آنچه

اسماعیل النواثبه مدیر دفتر اطلاع‌رسانی دولت حماس در گفت‌وگویی با الجزیره، تصمیم اشغالگران مبنی بر توقف ورود کمک‌های بشردوستانه و بستن گذرگاه‌های رفح و کرم شالوم را وی با سناریویی در تکمیل «مسئله‌کشی» دانسته است. در واقع شرق استان رفح حاکی از یک «فاجعه انسانی» نه تنها برای ساکنان این شهر، بلکه برای تمامی مناطق نوار غزه است که صحنه‌های دردآلودی، از گرسنگی سیستماتیک، و کمبود آذوقه را تجربه می‌کنند. النواثبه به بررسی آنچه شهر رفح با آن مواجه است، پرداخته و گفته است: «یورش ارتش اشغالگر به رفح و بستن گذرگاه‌ها، تصمیمی برای توقف کمک‌ها و تحمیل وضعیت سردرگمی در میان رده‌های پزشکی، کارکنان، مجروحان، بیماران و آوارگان است و مجبورکردن آنان به ترک بیمارستان‌ها، مدارس و مراکز بانگدگی، اهدافی تهدیدآمیز در چارچوب جنایات مداوم است.»

اهداف نبرد اسرائیلی؛ محکوم به فنا

هشام عدوان، سخنگوی سازمان گذرگاه‌های مرزی می‌گوید: «اشغال گذرگاه زمینی رفح فاجعه انسانی را به ویژه برای بیماران و مجروحان تشدید می‌کند و مردم در نتیجه توقف ورود کمک‌های بشردوستانه محکوم به مرگ می‌شوند.» برآوردهای رسمی نشان می‌دهد که بر اثر جنگ اسرائیل در رفح ۱۱ هزار مجروح و ۱۰ هزار بیمار سرطانی برای ادامه حیات نیاز فوری به سفر خارجی دارند. پس از «تخریب سیستماتیک» بیمارستان‌ها، تنها «بیمارستان دوستی» فلسطینی–ترکی برای بیماران سرطانی عمل می‌کند. تحولات در شرق رفح پس از اعلام ارتش اشغالگر مبنی بر کشته‌شدن سه سرباز و زخمی‌شدن ۱۲ نفر دیگر از سربازانش بر اثر حمله موشکی که مسئولیت آن بر عهده غزالدین قسام است، رخ داد. کردان‌های قسام، شاخه نظامی جنبش حماس، یک پایگاه نظامی را در مجاورت گذرگاه «کرم شالوم» در جنوب شرقی شهر هدف قرار داد که در پی این عملیات، نیروهای اشغالگر گذرگاه تجاری «کرم شالوم» در مجاورت گذرگاه رفح را بستند و از عبور کامیون‌های کالا‌های تجاری و کمک‌های بشردوستانه جلوگیری کردند.

اهداف سیاسی

دکتر حسام الدجنی، استاد علوم سیاسی در گفت‌وگو با الجزیره با بیان اینکه رفح در دو مورد با شهرهای دیگر تفاوت

اختلالات تیروئیدی در زنان ۸ تا ۱۰ برابر بیشتر از مردان

ایفا کرده است. یارا حمدی تصریح کرد: برنامه‌ها و اقدامات آینده در دفتر مدیریت بیماری‌های غیرواگیر در راستای کاهش بار بیماری ناشی از اختلالات تیروئیدی در کشور، با هدف پیشگیری از بروز، تشخیص بهنگام، درمان مناسب و مؤثر و کنترل عوارض در حال اجراست که می‌توان با حفظ اجرای موفق برنامه کشوری غربالگری بیماری کم‌کاری تیروئید نوزادان با هدف پیشگیری از عقب‌ماندگی ذهنی ناشی از این بیماری، تدوین بومی‌سازی دستورالعمل‌های علمی و اجرایی تشخیص و مدیریت بیماری‌های تیروئیدی در کشور، آموزش پزشکان و دیگر ارائه‌دهندگان خدمات دربارۀ تشخیص، درمان و پیشگیری بهینه اختلالات تیروئیدی در کشور، ارتقای دانش همگانی درباره اهمیت غده تیروئید و مراقبت از آن و جلب همکاری بهتر و بیشتر خانواده‌ها در پیشگیری از بیماری و عوارض آن و مراقبت بهتر از مبتلایان و اشاعه خودمراقبتی، همکاری بین‌بخشی با دیگر وزارتخانه‌ها و سازمان‌ها در راستای کنترل عوامل خطر قابل مداخله اختلالات تیروئیدی و پیشگیری از بروز عوارض جدی آنها و جلب همکاری و حمایت بیشتر سازمان‌های بیمه‌گر در راستای مدیریت بهینه اختلالات تیروئیدی اشاره کرد.

شناسایی سالانه ۶۰ هزار نوزاد کم‌کاری تیروئید

همچنین مدیر گروه پیشگیری و مبارزه با بیماری‌های معاونت بهداشت دانشگاه علوم پزشکی ایران از شناسایی سالانه ۶۰ هزار نوزاد سه تا پنج‌روزه برای بیماری کم‌کاری تیروئید بدو تولد خبر داد و گفت: با انجام یک آزمایش مهم از عوارض جدی و برگشت‌ناپذیر مانند عقب‌ماندگی ذهنی، کوتاهی قد و کم‌شنوایی پیشگیری می‌شود. از معاونت بهداشت دانشگاه علوم پزشکی ایران، دکتر فرانسک رحیمی با بیان این مطلب عنوان کرد: این برنامه غربالگری کم‌کاری تیروئیدی در نوزادان یکی از موفق‌ترین برنامه‌های بهداشتی ایران با پوشش بالای ۹۹٫۴ درصد در کشور است. رحیمی افزود: بیماری‌های متعددی که در این غده بروز می‌کنند، باعث اختلال در عملکرد آن شده و منجر به بروز علائم و نشانه‌های بالینی متعدد می‌شود؛ بنابراین آگاهی از بیماری‌های غده تیروئید که به طور مستقیم بر سلامت فرد تأثیر دارند، ضروری است. رحیمی با اشاره به اینکه بیماری کم‌کاری تیروئید نوزادان در بدو تولد معمولاً علامت مشخصی ندارد، تصریح کرد: بهترین روش پیداکردن بیماران، انجام غربالگری یاشه پای نوزادان است.

نگاه

پیروند دفن

زباله‌های عفونی در

سجری اصفهان بسته شد

مهر: مدیر کل حفاظت محیط زیست اصفهان گفت: پسماندهای عفونی تمامی مراکز درمانی و بیمارستانی در شعاع ۵۰ کیلومتر شهر اصفهان از ۱۵ اردیبهشت امسال به سایت زباله‌سوز کوهپایه منتقل و امحا می‌شود.۱-حمدرضا لاهیجان‌زاده اظهار کرد: از اواخر تابستان ۱۴۰۱ پیگیری برای مدیریت پسماندهای عفونی و بیمارستانی اصفهان آغاز شد تا به تدریج از انتقال این زباله‌ها به سایت سجری جلوگیری شود. وی با بیان اینکه ساماندهی و مدیریت پسماندهای عفونی مراکز درمانی و بیمارستان‌های اصفهان با سه چالش روبه‌رو بود، خاطرنشان کرد: اولین مسئله تغییر مکان تحویل‌گیرنده بود که زباله‌های عفونی می‌بایست به سایت پسماندسوز یکی از شرکت‌های دارای مجوز استان اصفهان منتقل می‌شد. مدیر کل حفاظت محیط زیست استان اصفهان با اشاره به اینکه دومین مسئله متقاعدشدن بیمارستان‌ها برای عقد قرارداد با شرکت پسماندسوز بود، افزود: انعقاد قرارداد با سایت پسماند جدید، سبب افزایش هزینه مراکز بیمارستانی نسبت به محل دفن قبلی (سجری) می‌شد ضمن اینکه برخی از این بیمارستان‌ها زیرمجموعه دانشگاه علومپزشکی نبودند و باید نظام پزشکی نیز ورود می‌کرد. لاهیجان‌زاده با بیان اینکه جلسات بسیاری با علوم پزشکی و مراکز درمانی و بیمارستانی برگزار شد، ادامه داد: این جلسات سبب شد در گام نخست ۱۵ بیمارستان در شعاع ۵۰ کیلومتری شهر اصفهان در سال ۱۴۰۱ با سایت پسماندسوز استان وارد قرارداد شده و پسماندهای عفونی خود را به آن محل منتقل کنند. وی با اشاره به اینکه برای سایر بیمارستان‌های اصفهان که برای مدیریت پسماندهای عفونی خود تمکین نمی‌کردند از طریق مراجع قضائی پیگیری کردیم، ابراز کرد: این امر سبب شد بیش از ۵۰ بیمارستان دولتی و خصوصی در اصفهان با سایت پسماندسوز استان در کوهپایه وارد قرارداد همکاران شوند. مدیر کل حفاظت محیط زیست استان اصفهان خاطرنشان کرد: این تعداد بیمارستانی، بسته به شرایط مختلف، روزانه بین هشت تا ۱۲ تَن زباله عفونی تولید و در سایت سجری دفن می‌کردند. لاهیجان‌زاده با اشاره به اینکه مطب‌ها، درمانگاه‌ها و مراکز درمانی سرپایی در شعاع ۵۰ کیلومتر شهر اصفهان روزانه بین سه تا شش تَن زباله عفونی تولید می‌کنند که میزان و شدت عفونی‌بودن آنها کمتر از زباله‌های بیمارستانی است، افزود: فاز دوم مدیریت پسماندهای عفونی اصفهان، مطب‌ها و درمانگاه‌ها بود زیرا می‌خواستیم سایت سجری را اول اردیبهشت و دیگر هیچ پسماند بیمارستانی به سایت سجری منتقل نشود، ضمن اینکه درخواست مدیر کل حفاظت محیط زیست استان اصفهان تصریح کرد: اواخر سال گذشته،

به تمامی مطب‌ها و مراکز درمانی تا ابتدای اردیبهشت ماه ۱۴۰۳ مهلت دادیم و به شهرداری اعلام شد از این تاریخ دیگر پسماندی از این مراکز پذیرش نکند. لاهیجان‌زاده افزود: این مراکز درمانی سرپایی و مطب‌ها نیازمند امکاناتی مانند بین (سطح‌های مخصوص حمل پسماند) و تعدادی خودرو برای انتقال زباله‌های خود بودند که اینها تأمین و انجام شد و بخش زیادی از مراکز درمانی و سرپایی از اول اردیبهشت به سایت پسماندسوز اصفهان ملحق شدند. وی با بیان اینکه تعدادی از مراکز درمانی نیز تا ۱۵ اردیبهشت مهلت خواستند، اظهار کرد: سایت پسماند سجری از ۱۵ اردیبهشت برای پذیرش زباله‌های عفونی به طور کامل بسته شد و از آن تاریخ تمامی زباله‌های بیمارستانی شعاع ۵۰ کیلومتر شهر اصفهان به سایت کوهپایه می‌رود که مجهر به سیستم پسماندسوز است. لاهیجان‌زاده اضافه کرد: سال گذشته ۱۲۰ «بین» زباله عفونی از مراکز درمانی و بیمارستانی اصفهان به سایت پسماندسوز منتقل می‌شد که اینها به ۲۵۰ بین در سال جاری افزایش یافته است و در حال حاضر روزانه ۱۵ تا ۱۷ تَن زباله عفونی سوزانده می‌شود.